

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Érdekességek Mackensenről.

(Saját tudósítónktól.) Egy délvidéki magyar ur, aki a Mackensen környezetében tartózkodott, a következő érdekes apróságokat mondta el a zseniális német hadvezérről:

— Amikor az ember 25—30 lépésnyire távolságról megpillantja Mackensent, a hideg fut végig rajta. A hadvezér szeme valósággal átfurja a szívünket és szeretnénk a föld alá bujni. Amikor aztán egészen közel jutunk hozzá, meggyőződünk róla, hogy az egész, amit láttunk, optikai csalódás, mert Mackensen arcifejezése maga a megtestesület szelidség, jószág és áldott megbocsátás. A 60—70 év között levő hadvezér állandóan halálfejes huszár-uniformisban van; combig érő sárga bőrcsizmájára hatalmas sarkantyút csatolnak.

— Már hajnali öt órakor fölkel és az ágyból egyenesen a térképeihez megy. Hatalmas mappák fekszenek a dolgozó szobájában és a vonalakat, helységeket saját maga rajzolja ki azokon. Reggeli kilenc óráig szokott a térképei előtt studirozni. Akkor megreggelizik, azután kilovagol. Általában rendkívül sokat lovagol és sétál. Sétái közben ifju hitvese mindig elkiséri és ilyenkor ahány gyermekkel találkozik az őszfejű tábornagy, mindegyiknek megveregeti a kis pofikáját. A gyermekek épp úgy szeretik őt, mint ő azokat. Az apróságok közül néhányan tisztelegnek hadvezérnek, ahányszor csak találkoznak vele.

— Kora délután ismét munkához lát. Átvizsgálja a beérkező jelentéseket, tanácskozik a vezérkarával, s este 9 órakor elküldi napi jelentését a nagy vezérkarhoz, azután aludni tér. Mint minden német, ő is szereti a sört, amelyről kijelentette, hogy a németek életelixirje. Még kávé után is sört iszik. Rajongva beszélt katonáiról, de különösen a huszárokat szereti. Báró Láng Mihály Mackensen mellett teljesít szolgálatot mint egészségügyi biztos. Egy ünnepélyes alkalommal a báró frakkot öltött, a mire Mackensen amaz óhajának adott kifejezést, hogy jobb szeretné, ha huszáregyenruhát venne föl.

Felejthetetlen jelenet volt, amikor Augusta főhercegnő és Mackensen meglátogatták Temesváron a német katonakórházat. A fenséges asszony megkérdezte az egyik gyalogostól, akinek a balkezéről a két ujját amputálták:

— Hol járt?

— Nem olyan rövid dolog az, fenséges asszony.

— Hát csak mondja el.

— Először Belgiumban harcoltam, azután Ypernhez mentem, ott kellett elvágni két ujjamat onnét a Kárpátokhoz vittek, majd Hindenburghoz mentem, azután Bukovinában s legutóbb Szerbiában jártam. Itt kaptam egy horzsolást az arcomon, meg egy tüdőlövést, de azt hiszem, hamar felgyógyulok és mehetek egyenesen Egyiptomba.

Mackensen kék szeme gyermekies boldogsággal csillogott, majd mosolyogva mondta:

— Ilyenek az én katonáim!

— A temesvári katonai parancsnok ki-tüntetése. A király Hess Rezső altábornagynak, temesvári katonai parancsnoknak, aki a háboru

tartama alatt kiválóan látja el e fontos parancsnokság vezetését, az ellenséggel szemben kitünő szolgálata elismerésül a Lipót-rend hadiékítményes lovagkeresztjét díjmentesen adományozta.

— **Hervadó virág helyett meleg ruhát a katonáknak.** Kaputk a következő sorokat: Háborus időben, harcok zajában, az elmulás fekete és a győzelem piros zászlaja közben. Fonjuk-e egymás mellé a kertek virágait, készítsük a mécseseket, amikor minden gond most az életé, amikor minden tettünkről olyan messze távolodik még a nemes külsőség is. A virág elhervad, a krizanteum, őszi rózsza elfonnyad, illata elszáll, a mécses fénye ellobog. Ne bántsuk most a kegyelet külső pompáit. A foszló virágért annyi meleg ruhát, a mécses-pénzért annyi új egészséget vásárolhatunk. Nézzünk ki az utcára és rokkant testvéreinkkel, háboruban, haza védelmében nyomorékká lett katonáinkkal találkozzunk. Gondoljunk az itthonmaradt gyerekekre, gondoljunk a hősök árváira, gondoljunk a téiben, hegyek között, fagyos lövészárkokban harcolókra — és mondjunk le egy szép tradícióról az igaz valóságért. Koszoruk virágai, sírok mécsesei helyett küldjük ezt a pénzt a rokkant katonáknak, küldjük az árváknak, vegyünk érettük meleg ruhát a harcosoknak és elküldjük vigaszra fog találni. Mindszentek napján, halottak napján menjünk ki a temetőbe és belső szívbéli emlékezéseinket vigyük oda. Akik odalent pihennek, azok meg fognak bocsátani az élőkért és a koszorutlan sírok, a ki nem világított hantok az idén még megindítóbbak, még kegyelete-sebbek lesznek.

— **Háborus költészet.** Egyik szegedi kadett írja az olasz harctérről a következő hangulatos verset:

Görc.

Pálma és narancsfa-virág mindenütt
(Mifelénk biztos már tél felé jár),
Megállok pompázó fáid alatt,
Itt él a természet — itt örök a nyár —
Részegszem levegőd babérillatával,
A fejem tüzel, a testem megremeg,
Elfojtott honvágyam nehéz sóhajával
Egy forró kézcsókot küldök Neked.
Mellettem a város élete lüktet,
Amott a hegytetőn áll a büszke vár,
Néha egy durranás és a levegőben
Vijjogva repül a halálmadár...
... Levelet írok és megírom Neki,
Hogy kézcsókját küldi mindig a régi.

— **A hadikölcsön és a rekvirálás révén kifizetésre kerülő pénzüsszegek.** A harmadik hadikölcsön kibocsátásánál is a pénzügyi kormány előtt egyik főcélként lebegett, hogy a feltételeknek kedvező megállapításával és jelentős kedvezmények nyújtásával főleg a kamatoztatás nélkül heverő tőkéket mozgósítsa és a hadikölcsönbe való bevonás révén termékenyítő gazdasági funkcióra bírja. Rendszerint a gazdaságilag meddő tőkék számát szaporítja a katonai rekvirálás során kifizetésre került vételári összegek és térítési díjak is. A rekvirálás által érintett gazdálkodók és fuvarosok ugyanis a katonai célokra átvett lovakért, vágómarhákért és járműveikért, nemkülönben a katonaság részére szállított terményekért a legtöbb esetben a forgalmi árnál jóval magasabb vételárt, illetve térítési díjat kapnak egyszerre kézhez. E nagy összegekkel a háborus viszonyok miatt rendszerint nem tudnak mihez fogni. Új lovak, új marhaállomány beszerzését a magas árakra való tekintettel halogatják avagy a kézhez kapott nagy összegeket ily célra csak részben és csak a legszükségesebb pótlásokra használják fel, sokan vannak, akik rossz szokásból, avagy indokolatlan bizalmatlanságból attól is huzódnak, hogy a rekvirálásból eredő pénzt a takaréokra bízzák és így nem marad más hátra, mint az asztal, meg a ládafia, amelyben ilyenkor igen jelentékeny tőkék rejtőzködnek el teljesen haszonvéltlenül. Az egyszerre kézhez kapott és rendelkezésre álló sok pénz nem egyszer könnyelmű és haszontalan költsékezésre csábít. Mint ez nyilvánvaló nagy közgazdasági hátránnyal jár és a kamatjövedelem elmaradása, illetve az otthon tartogatott pénznek gyakran fényűzési célra való felhasználása

Beszéde végén köszönetet mondott a főkapitány dr. **Turcsányi** Imrénnek, aki szak-tudásával eddig is nagy szolgálatokat tett az ügynek s vállalkozott a szülésznek részére létesítendő tanfolyam ingyenes vezetésére.

Dr. **Turcsányi** Imre: Arról szól, hogy a társtörvényhatóságoknak nem karöltve, hanem egyénileg kell eljárni e baj körül, mert mindenütt más és más okai vannak a gyermekhalandóságnak.

Dr. **Kovács** József azt kéri, hogy a közgyűlés keresse meg a kultuszminisztert, hogy az elemi iskolákban is oktassák a gyermekeket higiénára.

A törvényhatósági bizottság nagy helyesléssel elfogadta a tanács előterjesztését.

Dr. **Gaál** Endre kulturtanácsos előterjesztette, hogy a városi zeneiskola részére a háboru utánra új hajlékról kell gondoskodni. Javasolta, hogy a zeneiskolát ideiglenesen a Tukacs-féle bérházban helyezték el. A közgyűlés így határozott.

Egy jelentéktelen, 300 korona körül forogó vita után a rendőrök, altisztek és szolgák fizetésének előre való utalványozását határozta el a közgyűlés.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos a harmadik hadikölcsönről tett jelentést ezután s javasolta, hogy a város 3 millió koronát jegyezzen a harmadik hadikölcsönre s fedezetül jelölje ki azokat az értékpapirokat és kötvényeket, melyeket már az első és második hadikölcsön alkalmával elhelyezett.

A közgyűlés a javaslatot **egyhangulag elfogadta.**

Ezután ismét a katonai beszállásolások terheinek kérdése került a közgyűlés elé. Dr. **Tóth** Mihály katonai tanácsos kéri a közgyűlést, hogy a katonai beszállásolások költségeit a háztulajdonosokra ruházza, mivel ezt a kérdést pótdadó emelés nélkül nem lehetne megoldani.

Dr. **Kovács** József: Tény, hogy mindenkinek ki kell vennie a részét a közterhekből, de csak úgy, ha ezek igazságosak. Felsorolja a háztulajdonosok terheit s kéri a tanács javaslatának elutasítását.

Bokor Adolf: A rendkívüli időkből mindenkinek le kell vonni a konzekvenciákat. Nem tartja hazafias dolognak, hogy Szeged most ilyen kérdéssel előálljon. A tanács javaslatát fogadja el.

Dr. **Kószó** István a tanács javaslata ellen szól.

Dr. **Kovács** József: Van, aki úgy teljesíti a köteleességét, hogy a harctéren van és van, aki szállít.

Bokor Adolf: Amennyiben ez rám vonatkozik, a legerélyesebben visszautasítom.

Ezután még dr. **Tóth** Mihály szólalt fel s a közgyűlés végül **nagy többséggel a tanács javaslatát fogadta el** s így a beszállásolási terheket a háziuraknak kell fedezni.

A Szegedi Hitelbank R.-T.

SZEGED, Kölcsey-utca 11. sz.,

mint hivatalos aláírási hely
elfogad jegyzéseket a
III-ik kibocsátásu

6%-os hadi kölcsönre

eredeti feltételek mellett,
és a jegyzések megkönnyítésére igen
előnyös előleget folyósít.

ADAKOZZUNK A KATONÁK
TÉLI RUHÁZATÁRA!